

KRONIKKEN

Psykoanalytiker Cyril Lykkebo-Malka skriver om let tilgængelig børnepornografi formidlet via computer og de dermed forbundne etiske problemstillinger

Hvad med børnene?

Af Cyril Lykkebo-Malka

Jeg sad en dag med en filliste fra et BBS og kiggede bl.a. på titlerne i et område, der hedder »GIF'er, XXX rated«. Titlerne talte deres tydelige sprog, det var et område med porno, computerformidlet porno. Det i sig selv kan jeg ikke lade mig forarge over, men da jeg opdagede, at alderen på aktørerne var anført i parentes, studsede jeg noget; 11 år, 13 år o.s.v.

Før at se nærmere på sagen overførte jeg disse billeder til min computer og blev dybt chokeret over at opdage, at det, jeg havde hentet hjem, var børneporno. Eller for at bruge et mere korrekt ord børnemishandling.

Jeg bliver her nødt til at forklare de af læserne, der ikke kender til BBS'er, hvad det er, og hvor let tilgængeligt det er.

BBS står for »Bulletin Board System«. Det er en database, hvis telefonnummer er tilgængeligt for alle, og hvortil man kan ringe, hvis man er i besiddelse af en computer med modem. I sådan en database kan man »chatte«, altså snakke med andre brugere via sin skærm om alt muligt. Det kan være både sjovt og interessant.

I sådan en database er der også noget, der hedder »Files Area« (Fil Område), og her kan man finde alle mulige og umulige filer, programmer, tekster, hjælpeprogrammer osv. Disse filer er selvfølgelig ordnet i flere »Under Areas«, så det er til at finde rundt i.

Nogle af disse områder er så GIF'erne (Graphics Interchange Format): Billeder af forskellig art som man v.h.a. sin computer kan »hive hjem« til sig selv.

Det er lidt lettere at bestemme sig for, hvilke filer man ønsker overført, hvis man i første omgang overfører en filfortegnelse. Så kan man se på filbeskrivelsen og bestemme sig i ro og mag. Det kan f.eks. se sådan ud:

VYUNGOO1.GFB 177450
06-09-91 (62) (635*329*256) Pige (13?) med... (Resten af teksten er fjernet af mig!).

På den måde kender man nav-

net på filen, ved hvor stor den er, hvornår den er fra, opløsningen samt hvad den indeholder. Så kan man hjemme finde ud af, hvilke filer man vil have, lave en liste og dernæst ringe til BBS'en og hente dem. Derhjemme kan man så se billederne på PC-skærmen, endda printe dem ud, hvis man har lyst til det.

Mit modem er kun på 2400 baud (men det kostede også kun 500 kr.), og derfor er jeg ca. 5-8 minutter om at »hente« et billede fra en BBS. Men har man et hurtigt modem, tager det ikke meget mere end et par sekunder på almindelig telefontakst!

De billeder, jeg fik hentet frem den dag, er nu på vej til politiet med en anmeldelse.

Men hvad vil der så ske i sagen?

Rent faktisk så har vi her en situation, hvor en person, ejeren af den pågældende BBS, ejer børneporno, og det er ikke ulovligt.

Man kan standse trafikken med børneporno blade/film... Men hvordan standser man en telefonsamtale? Desuden er man fra politisk side så frygtelig bange for at »gribe ind i folks ret til det de må, og ikke må have hjemme hos sig selv« og evt. lave en lovændring. Det ville jo »krænke den personlige frihed«!

Men lad os prøve at se på sagen fra flere vinkler.

Hver gang vi taler om børneporno, løber vi ind i diskussionen om, hvordan man standser pornografi, om pornografien burde være lovlig, osv. Men det er at bevæge sig væk fra emnet. Lad os prøve at nærme os det fra en anden vinkel for en gangs skyld... Lad os droppe talen om, hvordan pornografien virker på børn og voksne. Lad os først se på børns psykologiske udvikling:

Vi ved jo efterhånden, at børn har en seksuel udvikling lige så vel som en fysisk udvikling. Børn leger seksuelt med sig selv, lige så vel som de leger med hinanden (hvis de har mulighed for det). Tissemænd og tissekoner er på dagsordenen fra en meget tidlig alder. Dels er det en yderst interessant del af anatomen, dels er det jo ganske fornøjeligt.

Er man i besiddelse af en computer med modem er det en smal sag at hive børnepornografiske fotos ud af databasen BBS - »Bulletin Board System«. Foto: Nordfoto

På den anden side har børn, drenge som piger, en stor kærlighed og fuld hengivenhed og tillid til deres forældre. Man har jo aldrig hørt om et barn, som hader sine forældre fra fødslen af... Vel? Selvfølgelig har forældrene her et stort ansvar. Det er op til os (jeg har selv to drenge på henholdsvis 4 og 2 år) at hjælpe den kærlighed til at udvikle sig sundt og rigtigt.

Denne kærlighed, hengivenhed, har også en seksuel side. Den er der, og det kan ikke, og må ikke ignoreres. Den seksuelle side har dels en fysisk dimension (i det at selv små børn tit onanerer, dog kun et til to minutter ad gangen og uden at gå hele vejen til udløsning, med mindre barnet er opvokset i et meget utrygt miljø). Og dels, og som naturlig følge deraf, en fantasiaside. Barnet er jo nødt til at have et »fantasi objekt« for at kunne onanere. Som regel far/mor/lillebror/lillesøster, da disse jo er de nærmeste samt dem, som barnet elsker over alt.

Man har i tidernes løb misforstået dette faktum gang på gang! Først har man benægtet det (mange gør det stadigvæk!) »Det kan børn ikke finde på«, »Det foregår kun i hovedet på perverterede sexgale psykologer eller analytikere!« osv. Fordi man ikke forstod forskellen imellem den

seksualitet vi, som voksne, fuldt udviklede og modne har, og den børn har. Vi kan ikke se sammenhængen, og det er fordi, der rent faktisk ingen sammenhæng er! Der er tale om to forskellige verdener og forståelser af seksualitet. Hvis børns seksualitet udvikler sig godt, så ender det jo godt!

Først benægtede vi børns seksualitet, fordi vi lagde vores egne frustrationer i det, og det kunne vi ikke tåle, og nu gør vi det omvendt!

Altså nu tilegner vi børn nogle lyster, de ikke har, fordi vi identificerer deres seksualitet med vores. Og derfor tager vi ikke problemet alvorligt nok!

Børn medvirker ikke til disse pornografiske billeder, fordi de har lyst til det! De bliver enten truet til det, eller tvunget til det, fysisk eller psykisk.

Ligesåvel som enhver læge ved (eller kan forestille sig) hvad en voksen penis kan udrette af skader i en 11-årige livmoder, ved en psykolog eller psykoanalytiker, hvilke skader den samme situation kan medføre for et barns vækst, velvære, liv og levned.

Her er hverken tale om pornografi eller seksuelle lyster, men derimod regulær børnemishandling, med seksualitet om »eksistensberettigelse... Med en lovlig base i det danske samfund: Pornografi.

Det vi skal tale om, er ikke pornografiens berettigelse, da enhver fornuftig udgiver af pornografi vil holde sig langt væk fra alt det, der bare lugter af børneporno.

Det vi skal tale om, er ikke børnenes seksuelle lyster, de er kun lyster, drømme og fantasier, og ikke bestemt til at blive til alvor.

Det vi skal tale om, er: Hvordan kan vi tillade børnemishandling i vores samfund?

Det gør vi, da det ikke er ulovligt at besidde børneporno! Dette svarer til, at det er ulovligt at stjæle, men hæleri er tilladt! Det siger sig selv, at så længe der er aftagere, så er der et marked. Og i dette tilfælde: BBS, tjaa... Hvor er lovbruddet egentligt?

Man har jo ret til at have disse billeder.

Kan jeg ikke lide det, skal jeg bare holde fingrene væk... Kan jeg lide dem, så kan jeg printe dem ud og sælge dem... De kommer fra udlandet, de fleste af dem, det er jo ikke andet end en telefonopringning, vupti! Så har jeg en ny ladning...

Og så kommer vi her til en anden problematik... De mishandlede børn på billederne kommer fra Sydamerika, Indien, Thailand osv. Og så længe det ikke rammer vores børn, så er det jo ikke vigtigt. Vel?

Vi ved jo, at disse ting foregår, specielt i udlandet, og det må da være deres problem... Ikke vores! Det kan lyde temmelig barskt, men det er jo faktisk det, der sker i vores hoveder. Vi synes, at det er ulækkert, og vi kan ikke holde ud at tænke på det... Desuden har vi jo en lov mod den slags...

At den lov vi har er lige så gennemsigtig som en si, og er højst utidssvarende, tager vi os egentlig ikke så meget af! Siden Merethe Due Jensen i sin tid, snakkede om at få lavet loven om, så det blev forbudt at eje børneporno, så har ingen rigtig taget sig af det.

Men hvad med børnene?

Vi diskuterer, hvad er »demokratisk« eller ej, og imens...

”Det vi skal tale om er: Hvordan kan vi tillade børnemishandling i vores samfund?”